

TALAGA bang nais mong mata-los ang pinagmulan ng ating bayan at ng sangkatauhan? Makinig ka, Neneng.

Tunay ngang marami ang naniniwala na ang Pilipinas noong unang panahon ay kaugnay ng Asya. Diumano, kaya lamang nahihwalay ang Pilipinas ay dahil sa biglang-biglang pagkatunaw ng daigdig ng yelo at dahil din sa nakagimbal na paglindol at napakalalim na bahang nagpalubog sa lupang noong unang dako'y parang mga tulay na naging kawing ng Asya at ng ating lupain.

Datapuwa't mayroon ding ibang paliwanag tungkol sa pinagmulan ng magandang lupaing itong tinagurian ni Rizal na "Perlas ng Karagatan." May nagsasabing ang ang Pilipinas ay siyang labi ng isang napakalaking lupalop sa dagat ng Indiya; ang lupalop daw ay ang tinatawag na Lemuria o kung hindi man ay ang Mu.

May nagpapalagay namang ang Pilipinas ay sadyang nilalang ng Lumikha. Sang-ayon sa ating mga ninuno, ay ito ang alamat tungkol sa pagkalikha sa ating bayan!

Sa pasimula raw ay ni walang langit at ni walang lupa. Wala kahit anong bagay, maliban sa Punong Pinagmulan. Naisipan Niyang Ikhain ang langit at ang dagat, at sa isang kispap-mata'y nalikha ang kalangitan at karagatan. Nguni't nalungkot ang Punong Pinagmulan nang kanyang makita ang mataas na langit at malawak na karagatan. "Ayoko ng ganito," ang nawika niya, "mapanglaw ang ganito. May matamis na awit sanang umaalingawngaw sa kalawakan!"

Sa kanyang pagkalungkot ay hindi napigilan ang pagkalaglag ng dalawang patak na luha. Ang dalawang patak na luhang yaon ay naging magkasuyong ibong umawit ng matamis na awit samantalang lumilipad. Nakita ng Punong Pinagmulan na ang dalawang ibon ay matagal na kumampay-kampay, nguni't mayá-mayá'y napansin Niyang napalaylay ang mga pakpak sa tindi ng pagkaha-po.

"Kawawang mga ibon! Malalaglag sa karagatan. Sana'y may pulong makahoy sa gitna ng dagat upang silá'y makapagpahingá," anang Punong Pinagmulán.

Noon din ay nagkaroon ng pulong itakahoy, kaya't ang dalawang ibon ay agad nagsidapo sa isang malabay na sanga at nagpahinga. Iyon daw magandang pulong lumitaw sa gitna ng karagatan ang siya nating lupang tinubuan.

Oo nga. Noong una'y walang tao sa kapuluan. Dalawang paliwanag mayroon ang ating ninuno tungkol diyan. Sinasabing ang dalawang ibon ay tumuntong sa sanga ng buho. Ano ba't may tinig silang narinig. "Ilakas ninyo ang pagtuktok. Ilakas ninyo!" anang tinig. Pinagbuti ng dalawang ibon at kahanga-hanga ang nangyari! Nang ang isang biyas ng buho ay pumutok, ay lumabás si Silalak. Sa katabing biyas na pumutok din, ang lumabas naman ay si Sibabay. Sila raw ang kanunu-nunuan ng mga tao sa daigdig — ang pinagmulan ng apobaket nating si Lububan na naglagda ng mga kautusang panuntunan. May iba namang paliwanag tungkol sa pinagmulan ng ating

mga ninuno — ang lahing kayumanggi. Diumano, isang araw daw ang Punong Pinagmulan at Dulong Kauuwian ng Lahat ay nalungkot. Ang kanyang naisip ay ganito: "Sayang ang ganda ng kalikasan kung walang kinapal na kalarawan kong pupuri sa aking mga nilikha." Noon din ay kumuha ng dalawang dakot na lupa, kinapal at inilagay sa hurno. Binulungan at pagkatapos ng isang kispap-mata ay inalis na sa hurno. Dalawang taong maputi ang lumabas sapagka't hindi pa lutong mabuti. Nalungkot ang Lumikha. "Putlain ang mga ito!" muling dumakot ng lupa, hiningahan at inilagay sa hurno. Matagal bago inilabas, kaya't nasunog na para ng uling. Umiling ang Lumikha at muling dumakot ng lupa, hiningahan at inilagay sa hurno. "Ngayon, kailangang huwag maging hilaw at huwag ding maging supok." Binuksán ang hurno at kayumangging kalutungan ang lumitaw na dalawang bagong kinapal.

Natuwa ang Lumikha, at sa katuwaan ay tinawag ang lahat niyang kinapal — ang mga puti, ang mga itim, at ang mga kayumanggi, at ang sabi — "Humayo kayo, kayong kinapal ko sa aking larawan, punuin ninyo ang daigdig at kayo'y magmahalan.

"Ang dalawang kayumanggi raw ang ating kanunununuan. "Maganda po, Ingkong, ang inyong kuwento," ang magalang at buong pasasalamat na nawika ni Neneng nang matapos ang kuwento ni Ingkong Iro'.—#

PANTULONG

- I. Ang Pilipinas ay pinamagatan ni Gat Jose Rizal na "Perlas ng Karagatan." Bakit kaya?
- II. Ipalwanag ang tatlong kurukuro tungkol sa pinagmulan ng Pilipinas.
- III. Ano ang ating alamat tungkol sa pinagmulan ng tao? Ng lahing kayumanggi?
- IV. Bakit dapat magmahalan ang lahat ng mga tao sa buong daigdig?

ma niya roon ang ibang mga artistang pilipinong sina Rosa del Rosario (na ngayo'y narito na rin at kasalukuyang bantug na bantog), Amparo Karagdag, mag-asawang Billy Smith, Fred Cortes, Frankie Gordon, Eduardo de Castro, at iba pa. Sinasabi niyang naging higit silang magkakalapit noong mga panahong iyon, sa kanilang pagkakasama-sama, sa pagiging malayo sa kanilang sariling bayan, kay sa noong mga panahong sila'y nangarito sa Pilipinas. Talaga raw yatang gayon: nangasa-ibang bansa. Ang pananabik daw sa sariling bayan ay siyang tanikalang bumibigkis sa kanilang mga puso!

Mapalad siya, si Ernesto, at hindi siya umasang mabuhay sa pamamagitan ng pag-aartista samantalang nasa ibang lupa. Kung hindi, marahil daw ay naghikahos din siyang tulad ng iba sa ating mga kalahing hangga ngayo'y nangahihirapan pa rin sa pagbabakasakali sa tanyag na siyudad ng pelikula: sa Hollywood. Bagama't siya man ay nagtungo sa mga studio roon at "tumingin-tingin" kung siya'y maaaring magkaroon ng pagkakataong makalabas sa pelikula, pinagsikapan niyang makapag-aral at magkaroon ng ibang uri ng hanap-buhay. Kumuha siya ng Interior Decoration and Painting, o sining sa pagguhit, pag-aayos at pagpapalamuti ng tahanan at iba pang gusali. Nagkapalad naman siya, at nang magtatag na siya ng kanyang tanggapan, ay marami siya agad na naging mga suki, karamihan ay mga pilipinong maririwasa na nangagpapatayo ng kanilang tahanan doon. Kabilang sa mga tahananang kanyang inayos ang ipinagawa nina Billy Smith.

Kung sa bagay daw ay maaari siyang magpatuloy ng pamumuhay doon. Mabuti ang kanyang kinikita sa pag-aayos ng mga tahanan. Magaan ang pagdating sa kanya ng kuwarta. Nguni't...sadyang hindi maamin ng kanyang kalooban ang manirahan nang palagian sa ibang bansa. Hindi niya maiwaksi sa kanyang guniguni ang mga alaala ng sarili niyang bayan. Kahit na gaano siya kaligaya roon at kahit na talagang mahusay ang kanyang pamumuhay, ay hinahanap-hanap ng kanyang diwa ang mga bagay-bagay na kanyang nilisan.

Kaya, siya'y nagbalik, at haba raw siyang nalalapit sa paglalakbay na pabalik, ay lalo namang sumisidhi ang kanyang pananabik na makarating na't makitang muli ang Pilipinas. Bawa't bayan daw na kanyang maraanan: Honolulu, Tokyo, Hongkong, Sanghay, ay lalo niyang nababatid ang kaibhan sa lahat ng sarili niyang Maynila! Talaga raw maganda sa lahat at mahal sa lahat

TUBERKULOSIS

"Ang Maagang Pagkatuklas ay Maagang Paggaling"
Dalubhasang pagsusuri ng baga sa pamamagitan ng Rayo-X. Kung kayo ay may ubo, lagnat, sakit ng dibdib, hindi makatulog o makakain ay magsadya sa
TREPP MEMORIAL CLINIC
2ND FLOOR, ROOM 224 DE LEON BLDG., RIZAL AVE.

DR. B. M. VILLAPANDO

Espesyalista sa mga sakit sa Mata, Hiong, Tainga at Lalamunan, Tumitistia ng Tonsil sa 2 minuto na hindi na kailangang matira sa Ospital.
Mga Bagong Kagamitan sa Pagsukat ng Salamin sa Mata — Rayos X
Oras: 9:00-12:00 A.M.—2:00-4:00 P.M. Araw ng Linggo: 9:00-12:00 A.M.
Bagong Tanggapan: 423 Evangelista Tagliliran ng Simbahan ng Quiapo